

Diskrimination i nattelivet

Et undervisningsmateriale
fra C:NTACT

Kampagnen mod diskrimination i nattelivet er et
samarbejde mellem Københavns Kommune og C:NTACT

Indgangsbøn

Projektet er et samarbejde mellem C:NTACT og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i Københavns Kommune

SKUESPILLERE:

Laura Kvist Poulsen og Zaki Youssef

DRAMATURGI OG KONCEPTUDVIKLING:

Mette Wolf Iversen

PROJEKTLEDER:

Firas Mahmoud

UNDERVISNINGSMATERIALE:

Anders Thruue Djurslev

GRAFIK:

Gitte Thrane

Indhold

s. 3

Diskotekerne er en lukket dansker-fest.

s. 7

Interview med Stinne Hjort-Andersen

s. 9

Råd med i byen

s. 11

Vurdering på et splitsekund

s. 13

Tryghed i nattelivet

s. 14

Det' diskrimination!

Kære underviser

Er diskrimination et problem i det københavnske natteliv? Du kan nu undersøge dette spørgsmål sammen med dine elever. C:NTACT har i samarbejde med Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i Københavns Kommune skabt et interaktivt teaterkoncept, som er en del af kommunens kampagne mod diskrimination i nattelivet.

Formålet med projektet er at stille skarpt på diskrimination i nattelivet, og de konsekvenser det har for samfundet, ved at skabe en nuanceret samfundsdebat med både alvor, latter og refleksion. Det er afgørende, at de unges indsigt i deres egne livssituationer, dagligdagsdrømme og tanker om deres egen brug af Københavns natteliv bliver inddraget i debatten. Det er også vigtigt, at der bliver etableret en større forståelse mellem de forskellige aktører i nattelivet, ved at undgå simplificerende sort/hvide-modeller og behandle alle sider af sagen lige seriøst. På den måde kan fænomenet forebygges. Fokus vil primært være på diskrimination på baggrund af etnicitet, men andre diskriminationsformer kan også sagtens diskuteres i klassen.

Konceptet vises gratis på ungdomsuddannelser i Københavns Kommune i 2012. Publikum involveres i forskellige scenarier, og præsenteres for et forløb, som de hele tiden skal forholde sig aktivt til og påvirke.

Om undervisningsmaterialet

Dette materiale har til formål at anslå problematikkerne i diskussionen om diskrimination i nattelivet. Det henvender sig til alle ungdomsuddannelser: gymnasier, handelsskoler og erhvervsuddannelser. Materialet kan både benyttes før og efter C:NTACT har besøgt institutionen, men er oplagt at bruge som introduktion til problematikken.

I materialet kan du og dine elever læse og forholde sig til en artikel om diskrimination i nattelivet, se resultater af en undersøgelse af tryghed i nattelivet af Tryg-den-af, læse et interview med en repræsentant for restauratørerne i Danmark og meget mere. Teksterne har tilhørende spørgsmål, som danner udgangspunkt for diskussioner mellem eleverne. I løbet af arbejdet materialet skal eleverne selv forholde sig til problematikken, høre historier om hinandens erfaringer i nattelivet og debattere diskrimination i nattelivet på nuanceret vis.

Rigtig god fornøjelse!

Ugebrevet A4, nr. 8

<http://www.ugebreve-ta4.dk/2008/200808/Baggrundoganalyse/DiskotekerneErEnLukketDanskerfest.aspx>

Diskotekerne er en lukket dansker-fest

Af Michael Bræmer

Nydanske mænd bliver i langt højere grad end danske mænd afvist på diskotekerne, viser ny undersøgelse. Branchen undskylder sig med, at den bliver nødt til at gardere sig mod de mange uromagere. Men sorteringen udføres i flæng og rammer også velfungerende nydanske unge til stor skade for integrationen, advarer integrationseksperter.

Lukket land

For mange mænd med indvandrerbaggrund slutter festen ofte ved en lukket dør og en afvisende dørmand på diskotekerne. Nydanske mænd nægtes i langt højere grad end etnisk

danske mænd adgang til det organiserede, danske natteliv, viser en undersøgelse, som Catinét Research har lavet for Ugebrevet A4.

En mindre andel af indvandrere end af danskerne går på diskotek, men af de nydanske mænd, der gør, har 52 procent oplevet at blive afvist. Blandt etnisk danske mænd, der går på diskotek, er kun 17 procent blevet mødt af en lukket dør ifølge undersøgelsen.

Tendensen er endnu mere udpræget i den aldersklasse, der udgør kernen i diskotekernes målgruppe. Blandt de 25-34-årige er det således hele 59 procent af de nydanske mænd, men kun 18 procent af etnisk danske mænd, der har oplevet at

blive afvist på et diskotek.

Meget tyder altså på, at mørk hud ikke er det bedste adgangskort, når man står i køen og er opsat på fest og farver. Tallene fra undersøgelsen kunne ligefrem tyde på, at diskotekerne afviser efter en farveskala, hvor risikoen for at blive nægtet adgang stiger i takt med, at huden bliver mørkere:

79 procent af de mænd, der har baggrund i Somalia og har prøvet at gå på diskotek, har således oplevet at blive afvist, mens det samme »kun« gælder 44 procent af mandlige ex-jugoslavere, der har prøvet at gå på diskotek.

Farven er blivende, og derfor kan man heller ikke i undersøgelsen spore en udvikling, hvor risikoen

for at blive nægtet adgang til et diskotek falder i takt med, at tilknytningen til Danmark vokser. Tværtimod er det dem, der har et nært forhold til Danmark, som hyppigst oplever at blive afvist. Aller oftest sker det for nydanske mænd, der enten er født i Danmark eller har boet her i 16-20 år. I begge grupper drejer det sig om 62 procent.

Manu Sareen, integrationskonsulent, forfatter og radikalt medlem af Københavns Borgerrepræsentation, har indisk baggrund og oplevede for 20 år siden at blive afvist på Daddy's Dance Hall i København på grund af sit fremmedartede udseende. Han kalder det en tragedie med vidtrækkende konsekvenser for integrationen, at diskri-

➔ mination får lov til at leve videre i nattelivet og tage modet fra de unge, som han i sit arbejde prøver at få til at klø på i det danske samfund:

»Alle unge mennesker vil gerne være del af en ungdomskultur, og dér er disko, fest og farver og praktikpladser de fede ting. Vi kan synes, at diskoteksbesøg er ligegyldige og latterlige, men for dem er det vigtigt. Og føler de sig ekskluderet, søger de bekræftelse i andre miljøer, hvad vi heller ikke bryder os om. Så bekræfter de hinanden i: »Ja, der kan du se, danskerne kan ikke lide os«,« siger han.

Grim smag i munden

Jamilla Jaffer har pakistansk baggrund, er uddannet jurist, tidligere leder af Fagbevægelsens Videncenter for Integration og konsulent og rollemodel i Integrationsministeriets kampagne »Brug for alle unge«. Hun er enig i, at det nærmest er lodret op ad bakke at skulle overbevise unge indvandrere om, at der er noget at komme efter i det danske samfund, at de skal ud af offerrollen og gribe chancen, at der ikke er diskrimination og så videre, så længe de over en bred kam erklæres uønskede, når de som andre unge vil ud og more sig.

»Man står lidt med en grim smag i munden, når man selv har oplevet diskriminationen i nattelivet i flere omgange og dagen efter står og skal bearbejde andre for at skabe en bedre integration,« siger hun.

Første gang, Jamilla Jaffer løb ind i problemet, var, da hun fejrede fødselsdag og var gået i byen med fem mørke, mandlige venner og tre kvinder, hvoraf kun den ene havde etnisk dansk baggrund. De fleste i selskabet var rollemodeller i Integrationsministeriet. Hun og de andre piger kunne godt komme ind på diskoteket, men ikke de fem mænd. Der var ifølge Jamilla Jaffer tale om veluddannede og selvforstående mænd, blandt andet to politibetjente.

»Begrundelsen var, at de havde gummisko på. Jeg løb op og tjekkede og kom tilbage til dørmanden og sagde, at mange danskere også havde gummisko på. Så var begrundelsen, at danskerne havde Puma på, og vores var Adidas. Det korte af det lange er, at der blev diskrimineret, og at det var enormt frustrerende og ydmygende.«

Anden gang blev Jamilla Jaffers mørke ledsager nægtet adgang på diskotek Park i København, angiveligt fordi han bar t-shirt. Jamilla Jaffer, der havde set flere andre gå ind med samme beklædning, hidkaldte politiet. Politiet kom ud og konstaterede blot, at der var andre indvandrere »derinde«. Underforstået: Så diskrimineres der ikke.

Jamilla Jaffer anmeldte stedet for racisme, men har aldrig fået svar. Til gengæld fik hun karantæne.

»Når ikke engang jeg som jurist er kommet nogle vegne, hvad så med de knægte, der står fredag og lørdag aften og endnu engang bliver afvist, fordi de har en forkert hudfarve? Jeg kan godt forstå, at de bliver tossede,« siger hun.

Mange unge indvandrere laver ballade

Ifølge informationschef i brancheorganisationen Danmarks Restauranter & Cafeer Carsten Kruuse er diskoteksbranchen ude over det punkt, hvor man kategorisk afviser, at der finder forskelsbehandling sted. Der er, som han siger, tidspunkter, hvor selv dørmænd indrømmer, at

de måske sorterer én nydanser for meget fra.

Men foreholdt Jamilla Jaffers oplevelser peger han på, at hun jo netop godt selv kunne komme ind, og at der derfor ikke kan være tale om racisme. I det hele taget er der masser af indvandrere, der får lov til at komme ind på diskotekerne i Danmark. Men stederne er nødt til at holde et ekstra vågent øje med unge mænd med indvandrerbaggrund, mener han.

»Udgangspunktet er i vir-

keligheden bare at undgå ballade, og desværre er der en overrepræsentation af ballademagere blandt unge nydanskere. Hvis man lukker store grupper af indvandrere ind, så er vores erfaring, at risikoen for ballade øges. Man kommer i politiets sorte bog og trues af lukning, hvis der er jævnlig ballade, og det sidder i baghovedet på dørmanden, hvis han ser potentielle ballademagere i grupper, som i deres adfærd er højtrøstede, gestikulerende og udfordrende,« siger Carsten Kruuse.

Manu Sareen afviser ikke overrepræsentationen af ballademagere blandt unge nydanskere. Og tilføjer for egen regning, at der er nogle af drengene, som har brug for et kursus i, hvordan man opfører sig, når man går i byen, og som han også ville smide ud, hvis han var restauratør. Men for ham er det afgørende, at man ikke begynder at gradbøje diskriminationslovgivningen og på forhånd udelukker alle med en bestemt baggrund, bare fordi en mindre del af dem udgør en risiko.

»Jeg har fuld forståelse for, at diskoteker er forretninger, der skal køre, men alle er lige for loven. Så hvis det handler om at undgå ballade, så må restauratørerne have bedre redskaber til at spotte ballademagere. Jeg vil for eksempel gerne opfordre regeringen til at give lov hjemmel til at registrere personer med karantæne i nattelivet. For det er bare så ærgerligt at ofre alle dem, der opfører sig ordentligt, men tilfældigvis bare har en anden hudfarve,« siger han.

Carsten Kruuse fra Danmarks Restauranter & Cafeer er heller ikke stolt over eksemplerne på de indvandrere, der har fulgt opfordringerne til at lade sig integrere til punkt og prikke, men så løber ind

i problemer med at nyde en så grundlæggende rettighed som at kunne more sig i nattelivet.

»Det er ganske enkelt uacceptabelt. Man bliver ked af det, når man hører om det. Men problemet er, at hvis der ingen sortering finder sted, så vil stederne fyldes med nydanske mænd, som aldrig har deres søstre eller kusiner med, for de må ikke gå i byen. Så vil danskerne ikke komme. Det er en balanceakt, hvor man kommer ud i situationer, som er problematisk fra det ene eller det andet synspunkt. Men egentlig synes jeg, at vi klarer fordelingen meget godt,« siger han.

Ingen snup-tagsløsning

Københavns og Århus kommuner udgav sidste år i samarbejde med Københavns Integrationsråd, Danmarks Restauranter & Cafeer og Det Kriminalpræventive Råd rapporten »Nydanskere i nattelivet«, der er udført af rådgivende sociologer fra firmaet Nørregård-Nielsen & Rosenmeier ApS.

Rapporten indeholdt blandt andet anbefalinger til, hvordan man kunne komme problemerne med diskrimination i nattelivet til livs. Der har været nogle møder mellem parterne siden, men noget konkret er der ikke sket.

Ud over videoovervågning har anbefalingerne mest karakter af en scanning af, hvad man har gjort i andre lande med tilsvarende problemer, og ifølge en af forfatterne bag rapporten, sociolog Sara Rosenmeier, er der ingen snuptagsløsning. I Frankrig sender myndighederne »indvandrer-gæster« på uanmeldt adgangskontrol på diskoteker med store bøder til følge for diskoteksindehaveren, hvis der diskrimineres. På den måde kan man ramme det enkelte sted, der testes, men Sara Rosenmeier tvivler på, at det vil have en effekt, der breder sig i vandet.

»De steder, hvor man har en særlig indstilling til, hvor mange nydanskere man vil have ind, skal man nok finde ud af at gennemføre politikken på den ene eller anden måde og finde en kreativ begrundelse for at afvise, hvis man ikke vil have en diskriminationssag på halsen. Et eller andet, som ikke kan henvise til sagens kerne,« siger hun.

I Sverige har man omvendt bevisbyrde i sager om diskrimination i nattelivet, men den løsning er ifølge Sara Rosenmeier heller ikke lige i øjet.

»På den måde gør man nogle til skyldige, før det

modsatte er bevist i modsætning til det omvendte princip, vi har i Danmark,« siger hun.

Sara Rosenmeier tror mest på redskaber til dørmændene, der kan sætte dem i stand til at sortere gæster på et mere holdbart grundlag end mavefornemmelser. Foreksempel, at de skal kunne se, hvem der er i karantæne et andet sted i byen.

The Walk of Shame

At der bør gøres noget ved den mere eller mindre tilfældige afvisning af indvandrere i nattelivet, er Sara Rosenmeier ikke i tvivl om. Der blev til rapporten lavet 27 interviews med personer, der var blevet afvist, og de illustrerede tydeligt, at det var oplevelser, som mærkede dem i forhold til deres rolle og ligeværdighed i samfundet.

»Nogle beskrev slående hele oplevelsen af at blive prikket ud som den eneste, da de var ude i byen med venner på en arena, der er så vigtig for unge. Dét at blive sendt hele vejen ned forbi rækken af glade mennesker, som nogle kaldte »The Walk of Shame«. De når lige at føle, at de faktisk er danske, fordi de er i gang med en god uddannelse og har masser af danske venner.

Og så går de i byen og får lige den lussing, der minder dem om, at de ikke har blå øjne og lyst hår,« siger Sara Rosenmeier.

Sociolog Sara Rosenmeier

Spørgsmål:

- Læs artiklen to og to, og oprids de forskellige argumenter i debatten, som artiklen refererer.
- Hvilke interessenter er der i debatten? Hvilke personer eller grupper er involverede – ikke kun i artiklen, men i hele problematikken?
- Hvilke forslag er der for at bekæmpe og forebygge problemerne?
- Synes I den franske model er god eller problematisk? Begrund jeres svar.
- Saml op i klassen; Hvad er det for en problematik I har med at gøre? Hvem har noget på spil? Hvordan forholder I jer selv til problematikken?

Interview med Stinne Hjort-Andersen

Stinne Hjort-Andersen er politisk chef i HORESTA, som er hotel-, restaurant- og turisterhvervets landsdækkende brancheorganisation. Hun repræsenterer bl.a. restauratørerne, som ejer barer og diskoteker i Danmark. HORESTA har ca. 2.000 medlemmer.

Hvordan ser restauratørerne problematikken om diskrimination i nattelivet? Bliver deres stemme hørt i diskussionen?

Problemet med diskrimination er til stede i nattelivet. Problemet er relativt lille de fleste steder i landet (i forhold til, hvor utroligt mange gæster, der årligt kommer gennem dørene til natklubber mv.) – og ligger stabilt, hvis man ser på antallet af sager. Stort set alle vores medlemmer takker nej til at bidrage offentligt til debatten (her tænker jeg på pressen), da vi har talløse eksempler på, at historierne ender med at være drejet til en meget negativ vinkel, som fremhæver restauratørerne i et racistisk og negativt lys. Deres stemmer bliver således mest hørt gennem HORESTA og i mere fortrolige fora med relevante politikere/ embedsmænd.

Det er desværre i høj grad både HORESTAs og restauratørernes opfattelse, at debatten i høj grad har en meget negativ vinkling. Vi oplever således meget ofte, at vores pointer, vinkler og synspunkter, som i høj grad understreger bl.a. det tætte samarbejde med politiet, bliver droppet til fordel for triste cases, som i højere grad vækker følelser og har en negativ vinkel.

Hvad gør I for at problematikken nuanceres – og hvad er jeres holdning til den? Hvad er argumenterne fra restauratørernes side?

Hovedargumentet for restauratørerne er, at de driver en gennemreguleret forretning, og at de ønsker at tjene penge. De har ingen interesse i at udelukke glade og

betalende gæster fra festen. Vi holder løbende møder med alle relevante aktører og samarbejdet meget tæt i netværk med alle relevante myndigheder for at skabe tryghed og sikkerhed – samt en god tur i byen. Vi samarbejder og stiller al vores viden og erfaring til rådighed for både Christiansborg og det kommunale niveau, så vi kan få oplyst de relevante aktører om, hvilken ramme nattelivet skal fungere i. HORESTA har derudover været med til at udvikle det kommende Bølleregister, som er på trapperne.

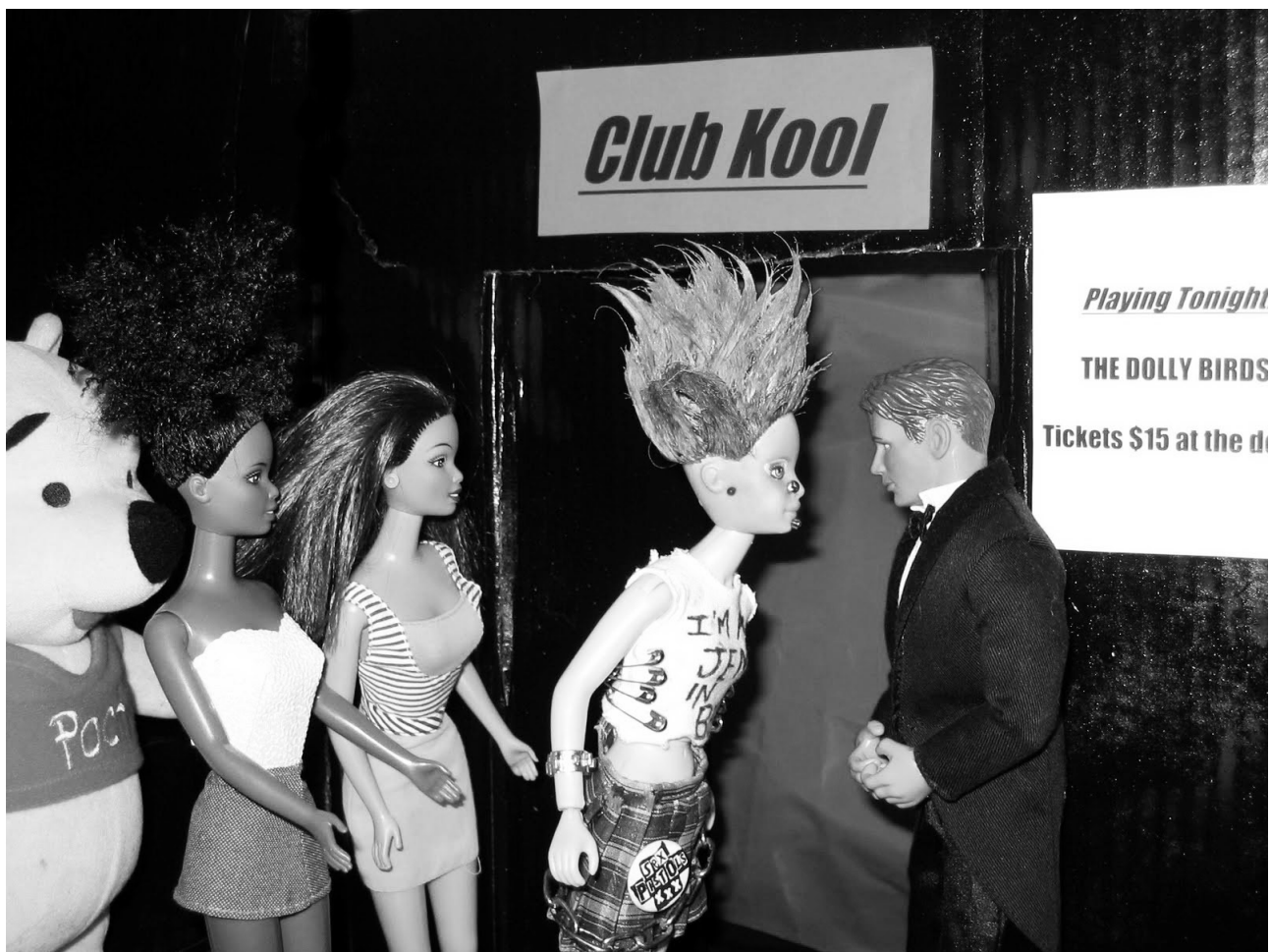
Hvad er den største udfordring i debatten?

Det er, at restauratørernes gode historier og intentioner ikke ret ofte betragtes som "spændende nok" i pressesammenhæng eller anerkendes af offentligheden. Derudover mangler der en forståelse for den rolle, som de danske dørmænd spiller – herunder en respekt for, at de har et yderst farligt og udsat job, hvor de hele tiden skal foretage meget hurtige vurderinger for at skabe sikkerhed og tryghed for både gæster og personale. Problemerne med diskrimination er ikke dørmændenes skyld, men en samfundsudfordring. Derudover er det en udfordring i København, at bevilningspolitiet ikke har ret mange ressourcer, da de (naturligvis) ikke har mulighed for at komme restauratørerne til hjælp, hver gang der er ballade eller meget farlige personer til stede.

Hvem har ansvaret for, at problemerne løses?

Det har alle relevante aktører i nattelivet. Diskrimination er et samfundsproblem, som primært skal løses politisk, men da nattelivet er et vindue hertil tager vi meget gerne et stort ansvar for at bidrage til at løse problemerne med diskrimination. Stort set alle vores medlemmer samarbejder med politiet om at skabe en god og sikker fest og bruger derudover mange ressourcer på at registrere og overvåge alle gæster mhp. at dæmme op for ballade/diskrimination.

Spørgsmål:

- Diskutér, hvordan I har oplevet debatten om diskrimination i nattelivet. Stemmer det overens med Stinne Hjort-Andersens pointe? Har dækningen været negativ mod restauratørerne?
- Debatten om diskrimination i nattelivet er tabubelagt, og Stinne Hjort-Andersen fortæller, at mange af restauratørerne ikke vil bidrage til den. Hvordan kan man tale om emnet så alle kan være med?
- Hvordan kan man undgå at sætte restauratørerne i et negativt lys?

Råd med i byen

Den politiske chef i HORESTA, Stinne Hjort-Andersen, som du kunne læse et interview med på foregående side, har samlet råd fra organisationens medlemmer til dig, der skal i byen i København - og ikke vil blive afvist i døren

Af Stinne Hjort-Andersen

Jeg har spurgt vores medlemmer om gode råd til, hvordan man som gæst kan gøre sine hoser grønne, hvis man gerne vil være så sikker som muligt på at kunne komme med til festen. Her er nogle af de gode råd, som jeg har samlet ind:

Lad være med at:

- slås "for sjov"
- skubbe
- råbe højt
- være tydeligt beruset
- stå med egne drikkevarer i køen
- være anmasende overfor mennesker, der tydeligvis ikke ønsker dit selskab

Husk altid at:

- være positiv
- være rolig
- være tålmodig
- være hjælpsom
- have køkultur
- være velklædt
- det er nemmere at komme ind med en gruppe piger end med en gruppe drenge
- førstehåndsindtrykket er afgørende – lige som i en bank eller hos en bilforhandler
- tage en afvisning på samme måde som man ville tage et afslag fra en bank eller en bilforhandler
- du ikke kan ændre på diskotekets politik – kig indad!
- lade være med at diskutere en afvisning, for så bekræftes dørmanden i, at der var noget galt.

➔ Gode råd er dyre

Vi har bedt venner på facebook om at kommentere rådene. Kommentarerne kan du læse her.

»Ja ... hvis man ikke selv har fattet hvad det kræver, og man gerne vil ind på diskoteker og har problemer med det, så ja, det kan man godt bruge.«

– Joel Hyrland

»Det bekræfter i hvert fald mit forhåndsindtryk af HORESTAs medlemmer. Og hvis du prøver at overbevise mig om andet, bekræfter du blot, hvad jeg allerede mener.«

– Babak Vakili

»Det er nogle rigtig gode råd. Der mangler bare et: drik ikke alkohol! For hvis dette råd ikke bliver fulgt, vil man nemlig være ude af stand til at følge alle de andre råd. Men det vil HORESTA nok ikke gå med til, for så mister de nemlig deres økonomiske eksistensgrundlag.«

– Safia Aoude

»Personligt synes jeg det er lidt hovent, det der. Men jeg har heller aldrig været så meget til steder hvor man skal gøre tingene på en bestemt måde. Så hellere være hos dem de andre ikke må lege med.«

– Elsebeth Sørensen

»HORESTA skriver det ud fra deres medlemmers

synspunkter, og holder sig langt væk fra, hvad der er det egentlige problem, nemlig diskrimination. Der findes uendelige eksempler på velklædte perler, der dukker op sammen med en dame og alligevel bliver afvist – fordi han er perle. Deres råd er lidt for dummies og er common sense. Men diskriminationen er der alligevel, selvom alle deres anbefalinger bliver fulgt.«

– Nima Nabipour

»Jeg synes de burde stikke deres råd langt op. Jeg bliver provokeret, fordi jeg kan nævne en million eksempler på, at selvom man opfører modsat alt det, de skriver og man er en *hard-core perker* fra Nørrebro, så kan man komme ind ved at sende en lille trussel.

Jeg hoppede på min afgangsaften fra HF ud af en limousine, omringet af ni flotte piger, klædt i det pæneste jakkesæt. To af pigerne arbejdede på diskoteket vi skulle besøge. En af pigerne var min kæreste, som havde sikret at vi alle – ISÆR MIG – stod på begge de to ansatte pigers gæsteliste plus en tredje af pigerne, som havde booket et bord for at være sikker

på, at en af de tre lister ville gøre sig gældende. Alligevel bliver alle ni piger plus drengen som var med lukket ind, og jeg får at vide, at jeg skal finde mig et andet sted. Da dørmændene skulle begrunde, sagde han blot: "Vores gæster vil blive skræmte af sådan en som dig." Da jeg så spurgte hvad han mente, råbte han til alle i køen: "Kan I se hvordan han hidser sig op?!" Min afslutningsaften på HF sluttede med, at jeg måtte bede min kæreste gå ind og hygge sig med hendes venner, og jeg måtte gå hjem, da det var den eneste plan jeg havde for den aften. Det er så afslutningen på de to års kamp jeg havde brugt på HF på at "analysere og diskutere," hvordan man er en god samfundsborger. Som sagt, kan de rende og hoppe.«

– Wahid Mahmoud

Spørgsmål:

Læs rådene og svarene på dem som indslag i debatten. Rådene er skrevet af restauratørernes brancheorganisation, og er blevet kommenteret af brugere C:NTACTs facebook-profil. Diskutér, hvad I synes om rådene og kommentarerne.

Vurdering på et splitsekund

Carsten Kruuse er informationschef i DRC, Danmarks Restauranter og Caf er, der er et branchef llesskab for restauranter, cafeer, barer, diskoteker, overnatningssteder i Danmark, og tæller omkring 1.500 medlemsvirksomheder. Carsten Kruuse fortæller, at restauratørerne føler sig overset i en debat, der ensidigt fokuserer på enkeltteksempler. Faktisk bidrager erhvervene i nattelivet til integrationen, mener han.

*Af Informationschef Carsten Kruuse,
DRC – Danmarks Restauranter og Caf er*

Fra vore restauratører i nattelivet hører vi, at debatten domineres af det synspunkt, at der er udbredt diskrimination i nattelivet. Ofte baseret på enkeltteksempler iscenesat af pressen. (En mørklødet mand bliver afvist i diskoteksd ren på et tilsyneladende usagligt grundlag, hvorfor der konkluderes, at der er tale om diskrimination).

Af hensyn til etablissermentet renommé og trygheden for gæsterne har dørmændene på en travl aften et splitsekund til at vurdere sikkerhedsrisikoen ved at give adgang. Vurderer dørmændene på adfærd, attitude eller konkret viden, at adgang kan øge risikoen for ballade, afvises gæsten. Er der tale om en person af fremmed herkomst, kan afvisningen opfattes som racistisk begrundet, selvom der

er tale om en sikkerhedsvurdering. Restaurat rer har i forhold til bevilningsloven pligt til at overholde god ro og orden på etablissermenter. For mange episoder med ballade kan bringe bevillingen (og renomméet) i fare.

Afvisning i døren opfattes naturligvis sjældent som retfærdig for den, det går ud over. Men professionelle dørmænd, der har gennemgået en lovpligtig d rm ndsuddannelse, står for adgangskontrollen. Og de har til opgave at bidrage til et trygt natliv på etablissermenterne. Blandt andet ved at afvise potentielle ballademagere.

Det fremstilles i pressen – og jævnligt også af visse politikere i Borgerrepræsentationen – at racisme er et

udbredt problem i nattelivet. Det er ikke restauratørernes oplevelse. Det støttes af det faktum, at der er masser af gæster med anden etnisk baggrund på danske diskoteker. Desuden er restaurationsbranchen et af de erhverv, som har flest medarbejdere af udenlandsk herkomst. På diskoteker ser man også mange medarbejdere og dørmænd med anden etnisk baggrund end dansk. Erhvervet bidrager således i høj grad til integrationen. Som en del af turisterhvervet synes det da også at stride mod sund fornuft og valg af erhverv, om man skulle have noget imod at servicere gæster med udenlandsk baggrund.

I forhold til nattelivet i udlandet, eksempelvis England, kan det til Danmarks natlivs fordel konstateres, at der ikke i samme grad er etablis-

DANMARKS
RESTAURANTER
CAFEER

menter for særlige etniske grupperinger.

Restauratørernes synspunkter, erfaringer og ekspertise synes ikke at få samme vægt i debatten som de udokumenterede postulater om udbredt racisme i nattelivet.

Restauratørerne og deres personale indgår i kommuner rundt om i landet – også København – i netværkssamarbejder med kommune, politi, andre myndigheder og brancheorganisationer. Flere steder, blandt andet i København og Aarhus, er der udviklet certificeringsordninger for etableringerne i nattelivet, der bidrager til at sikre gæsterne en god, tryk og fair behandling.

Danmarks Restauranter & Cafeer, DRC, har igennem de senere år i samarbejde med kommuner, politi og sociologer gennem undersøgelser været med til at afdække problemstillinger omkring "Nydanskere i nattelivet" og formidlet denne viden til foreningens medlemmer.

Blandt konklusionerne er, at der ikke er udbredt diskrimination på etableringer i det danske natteliv.

Integrationsministeriet har også i den seneste "handlingsplan for etnisk ligestilling..." konkluderet, at antallet af indvandrere, der føler sig diskriminerede, er faldende og at antallet af sigtelser og domme for racisme er meget få.

Spørgsmål:

- Læs Carsten Kruuses tekst. Opsummer argumenterne fra restauratørerne.
- Oplever I det, som Carsten Kruuse pointerer – at erhverv i nattelivet bidrager til integrationen?
- Carsten Kruuse lægger ligesom Stinne Hjort vægt på den ensidige dækning af problematikken. Har I oplevet, at restauratørernes synspunkter bliver overhørt i debatten?

Tryghed i nattelivet

På denne side kan du læse tal fra en undersøgelse, som TRYG DEN AF har lavet i 2011. TRYG DEN AF er et samarbejde mellem Københavns Kommune og organisationen GODA, der har til formål at skabe mere tryghed i nattelivet.

- Tryghed i forbindelse med en bytur i København, er meget vigtigt eller vigtigt for næsten alle de adspurgte (98 %).
- 90 % føler sig trygge ved at gå i byen i København, hvilket gælder på tværs af køn, alder og etnicitet. Det er det samme som i 2010, hvor 90 % følte sig trygge ved at gå i byen i København.
- 10 % føler sig utrygge, når de går i byen i København. Det er det samme antal, som i 2010.

Afvisning i døren

- 17 % har oplevet at blive afvist af en dørmand på en bar eller et diskotek. Det er samme antal, som i 2010.
- Hver fjerde person med anden etnisk baggrund end dansk, har prøvet at blive afvist i døren.
- 27 % har været vidne til at en ung med anden etnisk baggrund end dansk, er blevet afvist i døren. Andelen er større hos etniske danskere.
- Det er en lille stigning fra 2010, hvor 24 % var vidne til, at en ung med anden etnisk baggrund end dansk, blev afvist.
- 70 % synes det er urimeligt, at personer med anden etnisk baggrund afvises i døren til barer og diskoteker. Andelen er større hos kvinder i alderen 18-32.
- Det er en stigning i forhold til 2010, hvor 67 % syntes, at det var urimeligt med den forskelsbehandling.
- 24 % mener det er rimeligt, at barerne/diskoteker selv vurderer, hvem de vil lukke ind. Det er samme antal, som i 2010.

Hvad er din holdning til personer med anden etnisk baggrund end dansk kan have sværere ved at komme ind på barer/diskoteker

Spørgsmål:

- Har I nogensinde selv oplevet at blive afvist i døren? Har I nogensinde oplevet andre blive afvist i døren? Fortæl klassen om jeres egne oplevelser i nattelivet.

- Diskutér tallene. Er der noget der overrasker jer?

Lav jeres egen undersøgelse i klassen, hvor alle svarer på følgende spørgsmål:

- Er tryghed vigtigt i forbindelse med en bytur i København?

- Føler du dig tryk ved at gå i byen i København?

- Har du prøvet at blive afvist i døren på en bar eller et diskotek?

- Synes du det er urimeligt, at personer med anden etnisk baggrund afvises i døren eller mener du, at barerne og diskotekerne selv må vurdere, hvem de vil lukke ind?

- Hvad kunne argumenterne for, at barerne og diskotekerne selv må vurdere, hvem de vil lukke ind være? Tænk på interviewet med Stinne Hjort-Andersen.

- Del klassen i to. Iscenesæt en debat, hvor den ene halvdel er bar- og diskotekejeere, og den anden er unge, der gerne vil i byen og folk, der kæmper mod diskrimination. Hvilke slags argumenter bruger den ene og den anden part? Find evt. inspiration i artiklen "Diskotekerne er en lukket dansker-fest" på siden før denne

Det' diskrimination!

Hvad er diskrimination?

Og hvordan diskrimineres man i nattelivet?

» Sometimes,
I feel discriminated
against, but it does
not make me angry.
It merely astonishes
me. How can any
deny themselves
the pleasure of
my company?
It's beyond me.

– Zora Neale Hurston
(1903-1960)

Man kan diskriminere på mange forskellige måder. Når man taler om diskrimination i nattelivet, er det ofte etnisk diskrimination man taler om, hvor unge bliver afvist i døren på grund sin etniske oprindelse. Men der kan også diskrimineres på andre måder i nattelivet – og af andre end dørmænd. Fx kan man blive råbt af på gaden af andre nattelivsbrugere, hvis man er af en bestemt seksuel orientering eller af anden etnisk oprindelse end dansk eller hvis man er af en bestemt alder. Desuden kan både en hel gruppe og en enkelt person diskrimineres.

Diskrimination,
(afledt af lat. *discriminare* 'ad-skille'), negativ forskelsbehandling på grundlag af fordomme, rettet mod enkeltindivider eller grupper; oftest inden for områder som køn, race, etnicitet, alder, seksuel orientering samt fysisk og psykisk handicap.

Formaliseret diskrimination kendes fx gennem Nürnberglovene fra 1935 i Nazityskland, der fratog jøder, sigøjnere og andre ikke-ariere deres borgerlige rettigheder; apartheidsystemet i Sydafrika 1950-93 raceadskilte sorte og farvede fra hvide mht. sociale, politiske og økonomiske rettigheder og tilstræbte en geografisk adskillelse i raceenklaver. Et eksempel fra 1990'erne er den kurdiske minoritet i Tyrkiet, der lever under et forbud mod brugen af deres eget sprog. Omfanget af reel diskrimination er langt større end de forholdsvis få historiske eksempler på formaliseret diskrimination, også på trods af lovgivninger imod diskrimination. Således er fx reel diskrimination af den sorte befolkning i USA ikke ualmindelig.

Diskrimination er strafbar i Danmark, men fx blev ligestilling af homo- og heteroseksualitet mht. seksuel lavalder på 15 år først lovformeligt realiseret i 1976, og reelt optræder diskrimination fortsat i en række sammenhænge. Fx er arbejdsmarkedet på trods af formel ligestilling ikke fri for en fortsat diskriminering af kvinder, der fravælges som arbejdskraft pga. "risici" for barselsorlov og arbejdsfravær i forbindelse med børnepasning.

Omvendt diskrimination (positiv forskelsbehandling) anvendes som begreb om favorisering af svagtstillede grupper i samfundet, fx i social, kulturel, økonomisk eller uddannelsesmæssig sammenhæng og som indsats mod diskrimination. Kvoteringer er ofte udtryk for dette, fx kønskvotering i forhold til uddannelse og ved besættelse af udvalgsposter, etnisk kvotering i forhold til boliger og kvotering af fysisk handicappede på arbejdsmarkedet.

Fra: *Den store danske* – Gyldendals åbne encyklopædi, www.denstoredanske.dk.

Københavns Kommunes handlingsplan mod diskrimination i nattelivet - 2011

Borgerrepræsentationen pålagde Beskæftigelses- og Integrationsudvalget den 14. okt. 2010 at udarbejde en handlingsplan for at modarbejde diskrimination i nattelivet i København. De politiske partier bag medlemsforslaget ønsker, at København skal være mangfoldig og flerkulturel med en naturlig accept af forskellighed. Partierne vil, at handlingsplanen skal indeholde skærpelse af allerede eksisterende initiativer for at undgå diskrimination, og samtidig indeholde nye tiltag, som bekæmper diskrimination i nattelivet.

Fra:

kk.dk, <http://www.kk.dk/eDoc/Borgerrepr%C3%A6sentationen/10-03-2011%2017.30.00/Dagsorden/07-03-2011%2015.00.40/6096887.PDF>

På Københavns Kommunes hjemmeside kan man læse mere om diskrimination af forskellig art samt om indsatser, der skal forebygge diskrimination:
www.kk.dk/diskrimination.aspx

Spørgsmål:

- Københavns Kommunes handlingsplan har til formål, at København skal være 'mangfoldig og flerkulturel med en naturlig accept af forskellighed'. Diskutér i klassen, hvor gode I synes københavnere er til at acceptere forskellighed lige nu.
- Er der også grupper, der diskriminerer hinanden i nattelivet, som ikke er dørmænd, og som diskriminerer på andre måder end at afvise folk i døren? Hvilke?
- Diskutér, om I nogensinde har oplevet at blive diskrimineret af andre gæster i det københavnske natteliv. Del jeres erfaringer i klassen.
- Diskutér, hvordan man kan skabe mere accept af forskellighed i København generelt og i nattelivet især.

